

РЕШЕНИЕ

№ 303

гр. Пазарджик, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря С.ка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело № 20235220100460 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.559 ал.3, във връзка с чл.558 ал.7 от КЗ.

Подадена е искова молба от Гаранционен Фонд, гр.София, ул.”****”, ЕИК 121446665, представляван заедно от Изпълнителните директори М. К. и С. С., съдебен адрес: гр.Пловдив, ул.”****”, адв. дружество „М.“ против А. М. В., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.,*****, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че на основание чл.559 ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002г. (на основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС), във връзка с предявената на 21.02.2018г. претенция от НББАЗ при спазване на законоустановения срок по щета №120158/21.02.2018г., Гаранционен фонд възстановил на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 3213.43 лв., чрез банков превод на 01.03.2018г., като парична равностойност на 1643.00 евро по курса за деня, от които 1326.00 евро обезщетение, 274.62 евро такса обработка по фактура

№*****/07.02.2018г. и 23.00 евро банкови такси. Твърди, че на основание чл.559 и чл.561 от КЗ, на посочената дата Фондът възстановил в пълен размер всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция.

Към датата на образуване в ГФ на щета №120158/21.02.2018г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция, чрез изплащане на обезщетение в размер на 1643.00 евро, ведно с всички гореописани разходи за щетите по увредения л.а. "Хонда Сивик" с рег. №ННВ ****, собственост на П. А., е вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл.559 и чл.561 от КЗ. Твърди, че в производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението са били направени разноски, които на основание чл.559 и чл.561 от КЗ Фондът задължително възстановява.

Твърди, че виновен е ответникът А. М. В., който на 10.09.2017г. в Гърция, при движение в с.Газорос, обл.Серес не упражнява достатъчен контрол върху управлението от него л.а. „Тойота Ярис“ с ДКН РА **** ВХ вследствие, на което удря паркирания на улицата л.а. "Хонда Сивик" с рег. №ННВ ****, като така причинява процесното ПТП.

В нарушение на чл.490 от КЗ ответникът управлявал увреждащия л.а. „Тойота Ярис“ с ДКН РА **** ВХ без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност" към датата на ПТП.

Твърди, че с регресна покана поканили ответника да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не е погасило задължението си.

Моли съда, на основание чл.559 ал.3, във връзка с чл.558 ал.7 от Кодекса за застраховането да осъди А. М. В. да заплати на Гаранционен фонд исковата сума от 3213.43 лв. - обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ), във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция, за щетите по л.а. "Хонда Сивик" с рег. №ННВ **** от ПТП, настъпило на 10.09.2017г., ведно със законната лихва от датата

на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноси, както и юрисконсултско възнаграждение.

Сочи банкова сметка на Гаранционен фонд: УНИКРЕДИТ БУЛБАНК, IBAN - BG** UNCR*****, Банков идентификационен код (SWIFT BIC) на УНИ КРЕДИТ БУЛБАНК – UNCRBGSF.

Представя писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника, с който взема становище, че искът на основание чл.559 ал.3, във връзка с чл.558 ал.7 от Кодекса за застраховането е допустим, но неоснователен.

По основателността на иска заявява, че исковите претенции са неоснователни и недоказани и моли съда да ги отхвърли по основание и по размер.

Счита, че исковите претенции са погасени по давност, тъй като щетите на процесния лек автомобил "Хонда Сивик" с рег. №NHB ***** са настъпили при ПТП, настъпило на 10.09.2017г., а исковата молба е подадена и постъпила в съда през м.2.2023г., т.е много повече от три, съответно 5 години по чл.378 от КЗ. Затова искът следва да се отхвърли като погасен по давност.

Оспорва изцяло отговорността на А. М. В., че няма задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите за настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие. Оспорва наличието на вина, като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане на водача А. М. В. към момента на настъпване на ПТП от 10.09.2017 год. Възразява, че същият не е реализирал виновно и противоправно поведение, в резултат на което да е причинил процесното ПТП и да е ударил паркирания автомобил и да е настъпил вредоносният резултат. Счита, че ответникът при управлението на лек автомобил „Тойота Ярис" с ДКН РА**** ВХ не по своя вина е бил поставен в невъзможност да избегне настъпването на ПТП, не бил нарушил виновно правилата за движение по пътищата и за него събитието е случайно по смисъла на чл.15 от НК.

Твърди, че същият, като водач на този лек автомобил, не е имал техническа и професионална възможност да предотврати настъпването на ПТП. Твърди, че за да се ангажира отговорността на ищеца при липса на

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите трябвало да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД. В случая той оспорва всички елементи. Твърди, че ответникът дължи обезщетение за вредите, доколкото той бил отговорен спрямо увредените лица за репарирането им. Сочи, че фактическият състав на деликтната отговорност включва четири кумулативни елемента - противоправно поведение, вреда, причинна връзка и вина, която съгласно чл.45 от ЗЗД се предполага до доказване на противното и следвало изцяло да бъде доказана от ищеца, доколкото отговорността по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е функционална на деликтната отговорност на застрахованото лице. Счита, че при описания механизъм на процесното ПТП и с оглед представените по делото доказателства, ответникът-водач няма вина за настъпване на процесното произшествие и реализирането на последното е по външни причини, независещи от неговото поведение, т.е. налице е било случайно деяние. Твърди, че вина за настъпване на ПТП има изцяло гръцката гражданка П. А., която неправилно е паркирала своето МПС на забранено място и неправилно. При условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на гръцката гражданка П. А., изразяващо се в неспазване на разпоредбите за правилно паркиране.

Твърди, че фактът на съпричиняване следвало да бъде отчетен при реализиране гражданската отговорност на водача на МПС, в частта за определяне размера на обезщетението, като дължимото обезщетение на ищеца, следвало да бъде намалено. Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП. Оспорва Двустранен констативен протокол от 10.09.2017г. за ПТП за съдържанието и нанесените щети и че под него няма подпис на ответника, като неправилно са отразени обстоятелствата и причините за настъпилото ПТП. Оспорва размера на щетите да са на тази голяма стойност - възстановима след ремонт - 1326,80 евро, тъй като има само дребни драскотини, никакви счупвания на части на колата, след като снимковият материал към протокола е неясен и има само драскотини по едната врата.

Счита, че липсва правно основание за ищеца да се суброгира в правата на пострадалите лица, тъй като не били изпълнени разпоредбите на чл.558 ал.6 КЗ - заявленията до фонда били подадени от пълномощник и липсвали уведомления от ГФ до увреденото лице за взетите решения за обезщетяване,

както липсвали доказателства увредените лица да са получили лично обезщетенията. Счита, че решенията нямат обвързваща сила за него, тъй като не е участвал в съдебните производства.

Посочва, че се вижда от справката на информационния център на ищеца - т.3, че ответникът има сключена гражданска отговорност на 7.09.2017г. за това МПС в 13,52 часа, а това ПТП е настъпило след 3 дни - на 10.09.2017г.

Поради гореизложеното счита, че всички иски претенции следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

В съдебно заседание, пълномощникът на ищеца, с писмено становище, депозирано по делото, поддържа изцяло исковата молба и моли съда да я уважи. Излага подробни доводи по същество. Претендира разноски. Представя списък по чл.80 от ГПК.

Особеният представител на ответника моли исковите претенции да бъдат отхвърлени, като неоснователни. Излага съображения.

Съдът, след като се запозна с твърденията на ищеца в исковата молба и с възраженията на особения представител на ответника в писмения отговор и като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 10.09.2017г. в Гърция, в с.Газорос, обл.Серес, е настъпило пътно-транспортно произшествие, при което ответникът А. М. В., който е управлявал лек автомобил „Тойота Ярис“ с ДК №РА **** ВХ не е упражнил достатъчен контрол върху моторното превозно средство, вследствие на което е ударил паркирания на улицата лек автомобил “Хонда Сивик” с рег. №NHB *****. В резултат на това ПТП са причинени повреди на паркирания лек автомобил. За инцидента е бил съставен Двустранен констативен протокол за ПТП от 10.09.2017г., представен по делото.

За изясняване механизма на процесното ПТП и настъпилите вреди, по делото е допусната и изслушана съдебно-автотехническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието, и което съдът цени изцяло, като обективно и компетентно изготвено. Съгласно заключението на вещото лице нанесените щети по автомобила „Хонда Сивик“ са в резултат на неправилно действие или бездействие от страна на водача на „Тойота Ярис“

А. В., допуснато при управлението му. Според вещото лице е налице причинно-следствена връзка между описания в заключението механизъм на ПТП и описаните в доклада по щетите и нанесени повреди, както и извършените ремонтни дейности по автомобила.

Ответникът е управлявал увреждащия лек автомобил без действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" към датата на причиняване на пътно-транспортното произшествие, видно от доказателствата по делото. От приложената справка от Информационния център към Гаранционен фонд е видно, че сключената на 07.09.2017г. Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за процесното увреждащо МПС е с начална дата на действие 00.00 часа на 14.09.2017г. и с крайна дата на действие 23.59 часа на 13.09.2018г. Процесното ПТП е настъпило на 10.09.2017г., т.е. извън този срок на действие на застраховката.

Собственикът на увредения в резултат на пътно-транспортното произшествие лек автомобил "Хонда Сивик" с рег. №NHВ ***** - П. А. е предявил претенции за изплащане на обезщетение за причинените имуществени вреди пред съответно компетентния орган в Гърция. Настъпилите повреди по автомобила в резултат на пътно-транспортното произшествие са описани подробно в Автоекспертиза по щета №CDG-226220/17 № 11 442/17 от технически експерт.

Обезщетение, ведно с всички разходи за щетите по увредения лек автомобил "Хонда Сивик" с рег. №NHВ *****, собственост на П. А. в размер на 1643.00 евро е изплатено от Националното бюро на автомобилистите на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите, като сумата впоследствие им е възстановена от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС, с прилагането от българското бюро на разпоредбите на чл.559 и чл.561 от КЗ. В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението са били направени разноски.

При ищеца - Гаранционен фонд е образувана щета №120158/21.02.2018г.

Гаранционен фонд е възстановил на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, в качеството му на компенсационен орган ,

сумата в размер на 3213.43 лв., чрез банков превод на 01.03.2018г. , видно от приетото и неоспорено преводно нареждане от посочената дата. В този писмен документ изрично е посочено, че основанието за извършеното плащане е обезщетение по процесната щета.

Платената от ищеца парична сума от 3213,43 лв. е паричната равностойност на 1643.00 евро, от които: сумата от 1326.00 евро обезщетение, сумата от 274.62 евро - такса обработка по фактура №*****/07.02.2018г. и сумата от 23.00 евро - банкови такси. Ищецът е възстановил в пълен размер цялата сума, изплатена от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция на основание чл.559 и чл.561 от КЗ.

Ответникът, въпреки отправената до него регресна покана, не е възстановил на ищеца горната сума.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.559 ал.3, във връзка с чл.558 ал.7 от КЗ е доказан и основателен и следва да се уважи, по следните съображения:

От събраните по делото доказателства, по безспорен и несъмнен начин се установи, че процесният увреждащ автомобил, към момента на настъпването на ПТП, за което вина има ответникът, е бил управляван от последния в нарушение на разпоредбата на чл.490 от КЗ - без сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В резултат на това ПТП са били причинени имуществени вреди на лек автомобил "Хонда Сивик" с рег. №ННВ *****, собственост на П. А.

Виновен за настъпилото пътно-транспортно произшествие е ответникът А. М. В.. В подкрепа на този извод са съставения двустранен констативен протокол за ПТП, отговорните декларации на ответника и на собственика на увредения автомобил, както и приетото и неоспорено заключение на вещото лице.

В случая не е налице случайно събитие, поради което възражението на особения представител на ответника в този смисъл се явява неоснователно.

Безспорно се установи по делото, че исковата сума, представляваща обезщетение за нанесените имуществени вреди и разходи е била възстановена

от ищеца - Гаранционен фонд на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, в качеството му на компенсационен орган . При това положение, заплатилият вредите - в случая ищецът, встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му - чл.559 ал.3 от КЗ и по силата на закона разполага с иск срещу причинителя на вредата до размера на заплатеното.

В случая са приложими и договореностите в Споразумение между компенсационните органи и Гаранционните фондове на държавите-членки на Европейския съюз, сключено на основание Директива 2000/26/ЕО от 16.05.2000г. на ЕП, известна като Четвърта директива за автомобилно застраховане, която предвижда компенсаторен механизъм за уреждане на претенции с посредничеството на Националните бюра на автомобилните застрахователи, както и вътрешните правила на Съвета на бюрата от 01.07.2009г. и договорът между бюрата.

При тези данни, съдът приема, че ищецът има право да получи пълния размер на възстановената сума, а ответникът е длъжен да му заплати претендираната искова сума в размер на 3213,43 лева. Ответникът следва да заплати и законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда - 08.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

За неоснователно съдът счита направеното от особения представител на ответника възражение за изтекла погасителна давност на вземането. В случая правото на иск за ищеца е възникнало след възстановяването на сумата на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, което е станало на 01.03.2018г. От този дата тече и петгодишния давностен срок за регресния иск, съгласно разпоредбата на чл.378 ал.6 от КЗ и той не е изтекъл към датата на подаване на настоящата искова молба по куриер - на 07.02.2023г.

Недоказано остана възражението на особения представител на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на собственика на увредения лек автомобил, изразяващо се в неспазване на разпоредбите за правилно паркиране /конкретни неспазени разпоредби не се сочат от процесуалния представител на ответника/. Не се установи по делото увреденият автомобил да е бил паркиран неправилно, както и това да е

допринесло по някакъв начин за настъпването на процесното пътно-транспортно произшествие.

Предвид изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноски по делото за държавна такса, за възнаграждение на особения представител и за възнаграждение на вещото лице в размер общо на 828,54 лева, с оглед представения списък на разноските по чл.80 от ГПК и приложените платежни документи, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. М. В., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул. „****“ да заплати на Гаранционен Фонд, гр.София, ул.”Граф Игнатиев” №2, ЕИК 121446665, представляван заедно от Изпълнителните директори М. К. и С. С., съдебен адрес: гр.Пловдив, ул.”****”, адв. дружество „М.“ сумата от 3213.43 лв. - обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (НББАЗ), във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция, за щетите по лек автомобил “Хонда Сивик” с рег. №NHV **** от ПТП, настъпило на 10.09.2017г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 08.02.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски за държавна такса, за възнаграждение на особения представител и за възнаграждение на вещото лице в размер общо на 828,54 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Банкова сметка на Гаранционен фонд в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД: IBAN: BG** UNCR*****, BIC: UNCRBGSF.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____